

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, ΤΟ “ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ”

15/8/2026

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Σήμερα η Εκκλησία μας πανηγυρίζει την ένδοξη Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Είναι μία από τις μεγαλύτερες εορτές του εκκλησιαστικού έτους, το λεγόμενο “Πάσχα του καλοκαιριού”. Και αυτό, γιατί σήμερα δεν θρηνούμε έναν θάνατο, αλλά δοξάζουμε τη νίκη της ζωής πάνω στον θάνατο.

Η Παναγία, η Μητέρα του Κυρίου μας, ολοκλήρωσε την επίγεια πορεία της όπως κάθε άνθρωπος: πέρασε από την κοίμηση. Όμως ο θάνατός της δεν ήταν τέλος· ήταν μετάβαση στη ζωή κοντά στον Υίο της. Εκείνη που κράτησε στην αγκαλιά της τον Χριστό, τώρα βρίσκεται στην αιώνια δόξα Του.

Η Εκκλησία χρησιμοποιεί τη λέξη “κοίμηση” και όχι “θάνατος”. Όχι γιατί αρνείται την πραγματικότητα του θανάτου, αλλά γιατί ο Χριστός, με την Ανάστασή Του, άλλαξε το νόημά του. Για τους πιστούς, ο θάνατος δεν είναι πλέον αδιέξοδο, αλλά πέρασμα προς την αιώνια ζωή.

Η Παναγία δεν έγινε μεγάλη επειδή της δόθηκε κάποιο ανθρώπινο αξίωμα. Έγινε μεγάλη επειδή είπε ένα μικρό αλλά καθοριστικό “ναι” στον Θεό. Στον Ευαγγελισμό απάντησε στον άγγελο: «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». Μέσα σε αυτή τη φράση κρύβεται όλο το μεγαλείο της. Δεν προβάλλει το δικό της θέλημα, αλλά εμπιστεύεται ολοκληρωτικά τον Θεό.

Και αυτή είναι η πρώτη μεγάλη διδασκαλία της σημερινής εορτής. Σε μια εποχή που όλοι θέλουμε να επιβάλουμε το δικό μας θέλημα, η Παναγία μάς δείχνει τον δρόμο της εμπιστοσύνης στον Θεό. Η αληθινή ελευθερία δεν βρίσκεται στο να κάνω ό,τι θέλω, αλλά στο να ανακαλύπτω και να ζω το θέλημα του Θεού, που είναι πάντοτε θέλημα αγάπης και σωτηρίας.

Υπάρχει όμως και ένα δεύτερο μήνυμα. Η Παναγία στάθηκε δίπλα στον Χριστό σε όλες τις στιγμές της ζωής Του. Από τη φάτνη της Βηθλεέμ μέχρι τον Γολγοθά. Δεν έφυγε όταν ήρθε ο πόνος. Έμεινε κάτω από τον Σταυρό, με καρδιά πληγωμένη αλλά γεμάτη πίστη.

Πόσες φορές και εμείς, όταν έρχονται δυσκολίες, απογοητευόμαστε, γογγύζουμε ή απομακρυνόμαστε από τον Θεό. Η Παναγία μάς διδάσκει την υπομονή, την καρτερία και την ελπίδα. Μας δείχνει ότι ο Θεός εργάζεται ακόμη και μέσα στις πιο σκοτεινές στιγμές της ζωής μας.

Γι' αυτό και ο λαός μας την ονόμασε, “Παρηγορήτρια”, “Βοήθεια”, “Ελεούσα”. Όχι επειδή αντικαθιστά τον Χριστό, αλλά επειδή ως Μητέρα Του, πρεσβεύει αδιάκοπα για όλους μας. Κανείς δεν φεύγει από την αγκαλιά της χωρίς παρηγοριά. Μπορεί να μη λαμβάνει πάντοτε αυτό που ζητά, αλλά πάντοτε λαμβάνει αυτό που χρειάζεται για τη σωτηρία του.

Η σημερινή εορτή μάς θυμίζει ακόμη κάτι πολύ σημαντικό. Η Παναγία είναι η πρώτη από τους ανθρώπους που γεύεται την πληρότητα της δόξας που υποσχέθηκε ο Χριστός σε όλους τους πιστούς. Αυτό σημαίνει ότι ο προορισμός του ανθρώπου δεν είναι ο τάφος. Ο προορισμός μας είναι η Βασιλεία του Θεού.

Σε έναν κόσμο που συχνά ζει σαν να τελειώνουν όλα εδώ, η Εκκλησία διακηρύσσει ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος για την αιωνιότητα. Η ζωή μας αποκτά νόημα όταν βλέπουμε πέρα από το πρόσκαιρο και αγωνιζόμαστε για τη σχέση μας με τον Θεό.

Αδελφοί μου,

Αν θέλουμε πραγματικά να τιμήσουμε την Παναγία, δεν αρκεί να ανάψουμε ένα κερί ή να ψάλουμε τους ύμνους της εορτής. Αυτά είναι όμορφα και ευλογημένα, αλλά η μεγαλύτερη τιμή προς τη Θεοτόκο είναι να μιμηθούμε την πίστη, την ταπείνωσή της, την υπακοή της στον Θεό, την αγάπη της προς όλους.

Να κάνουμε και εμείς χώρο στην καρδιά μας για τον Χριστό, όπως έκανε εκείνη. Να μετατρέψουμε την καθημερινότητά μας σε τόπο παρουσίας του Θεού. Να συγχωρούμε, να αγαπούμε, να ελεούμε, να προσευχόμαστε. Τότε η Παναγία δεν θα είναι μόνο ένα πρόσωπο που τιμούμε στις εικόνες, αλλά μια Μητέρα που μας οδηγεί καθημερινά στον Υιό της.

Ας την παρακαλέσουμε σήμερα με πίστη: «Υπεραγία Θεοτόκε, σκέπε τον λαό σου. Στήριζε τις οικογένειές μας, ενίσχυε τους νέους, παρηγόρησε τους ασθενείς, φώτιζε όσους βρίσκονται σε αδιέξοδο και οδήγησέ μας όλους στον Χριστό, τον μόνο Σωτήρα του κόσμου».

Είθε η χάρη του Κυρίου μας, οι πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου και η ελπίδα της Αναστάσεως να συνοδεύουν τη ζωή όλων μας.

Αμήν.

Αρχιμ. Στέφανος Γκαλντέμης